

[Justitsministeren.]

fremlagte grundlag. Dette betyder naturligvis ikke, at vi ikke har været opmærksomme på de indvendinger mod forslaget, som er fremkommet fra en række af de hørte instanser. Vi har imidlertid ment, at det ville være mest hensigtsmæssigt, at de fremførte synspunkter kommer til at indgå i det videre arbejde med forslaget, således at der bliver lejlighed til en udførlig drøftelse af de problemer, som er blevet rejst.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Jeg skal herved på Danmarks kommunistiske partis vegne tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, idet jeg henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

Lovforslaget har tidligere været fremsat i oktober 1973, men bortfaldt som følge af folketingsvalget i december 1973.

Med den stigende rejseaktivitet landene imellem er der skabt øget behov for internationalt samarbejde også på det straffetretlige område. Antallet af lovovertrædelser, der begås af udlændinge, er i stadig stigning. Ofte vil sådanne lovovertrædelser kunne retsforfølges i flere lande, og det vil undertiden bero på tilfældige omstændigheder, hvor retsforfølgningen rent faktisk finder sted. Der er derfor behov for et system af retsregler, der giver mulighed for, at retsforfølgning for en lovovertrædelse kan finde sted i det land, hvor det findes mest hensigtsmæssigt.

Imellem de nordiske lande har der gennem flere år eksisteret en ordning, der gør det muligt at overføre retsforfølgning for en

lovovertrædelse, som er begået i et nordisk land, til et andet nordisk land, hvis den mistænkte er bosat eller opholder sig i dette land og overtrædelsen er strafbar også efter dette lands lovgivning og hører under dette lands straffemyndighed.

Inden for Europarådet er der nu udarbejdet en konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, der vil kunne danne grundlag for en tilsvarende smidig ordning mellem medlemslandene.

Hovedformålet med konventionen er at tilvejebringe mulighed for, at retsforfølgning i anledning af en lovovertrædelse kan finde sted i det land — bopælslandet, gerningslandet eller andet land — hvor det under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder skønnes mest hensigtsmæssigt.

Gennemførelse af konventionen vil medføre en udvidelse af de enkelte landes jurisdiktionskompetence, idet selve anmodningen om overførsel fra det land, der har kompetence i sagen, indebærer en overførsel af dette lands jurisdiktionskompetence til det anmodede land. Reglerne i straffeloven om danske domstoles jurisdiktionskompetence dækker ikke alle tilfælde, hvor Danmark efter konventionen vil kunne komme til at behandle lovovertrædelser, og det vil derfor være nødvendigt ved en ændring af lovgivningen at tilvejebringe en sådan kompetence for domstolene. Ændringen er indeholdt i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov m.m. (Psykisk abnormitet, narkotikakriminalitet m.v.).

Det er et grundlæggende princip i konventionen, at et medlemsland aldrig er forpligtet til at fremsætte anmodning om overførsel af retsforfølgning, men alene berettiget hertil og kun i nærmere opregnede tilfælde. Det anmodede land er derimod i princippet forpligtet til at overtage retsforfølgningen, medmindre der foreligger en af de særlige afslagsgrunde, der er nævnt i konventionen. Afslagsmulighederne er imidlertid så bredt udformet, at det anmodede land i realiteten